Kwartalnik Krajowego Ośrodka Mieszkalno-Rehabilitacyjnego dla Osób Chorych na Stwardnienie Rozsiane w Dąbku

KOMRÓWKA

KOMRÓWKA

Nr 2 Styczeń-marzec *Egzemplarz bezpłatny*

WALENTYNKI

PODATKI –
ODLICZENIA NA CELE REHABILITACYJNE

KILKA SŁÓW O SM

WYNIKI KONKURSU

ROZMAITOŚCI

Odliczenia wydatków na cele rehabilitacyjne

POZNAJ SWOJE PRAWA „PODATKI 2005"

Rozliczając się z podatku za 2005 rok możemy odliczyć wydatki na cele rehabilitacyjne oraz wydatki związane z ułatwieniem wykonywania czynności życiowych, poniesione w roku podatkowym przez podatnika będącego osobą niepełnosprawną lub podatnika, na którego utrzymaniu są osoby niepełnosprawne. Są one ważne dla osób niepełnosprawnych- z tego względu omawiamy je szczegółowo poniżej.

Co uznaje się za wydatki na cele rehabilitacyjne

Są to następujące wydatki:

1) Adaptacja i wyposażenie mieszkań oraz budynków mieszkalnych stosownie do potrzeb wynikających z niepełnosprawności, czyli wydatki na: likwidację barier architektonicznych, budowę podjazdów dla osób poruszających się na wózkach inwalidzkich, „poszerzanie drzwi", likwidację progów, wyburzanie ścian działowych, założenie okien zamykanych z niskiego poziomu, położenie terakoty antypoślizgowej, likwidację wanny i założenie brodzika ze specjalnym siedziskiem dla osób niepełnosprawnych ruchowo, założenie „wiszącego" sedesu oraz umywalki „bez nogi" umożliwiających swobodne podjechanie wózkiem, także umywalki sterowanej ręcznie lub automatycznie, montaż wszelkiego rodzaju uchwytów, specjalnych baterii dla osób z niesprawnymi dłońmi, montaż opuszczanych szafek i blatu kuchennego z możliwością podjechania wózkiem, montaż drzwi przesuwanych itd.

Możemy również odliczyć: koszty prac związanych z adaptacją, np. musieliśmy wyburzyć ściany w łazience i zniszczyliśmy glazurę. Odliczamy wtedy także koszty położenia glazury. Ale jeśli glazurę kładziemy z własnej inicjatywy, bo nie podoba się nam kolor starej, to już nie !

Inne wydatki remontowe lub modernizacyjne, nie związane z niepełnosprawnością odliczamy na ogólnych zasadach (od podatku) w ramach ulgi remontowej.

Odliczanie na adaptację jest korzystniejsze od ulgi remontowej, ponieważ odliczamy od dochodu, a nie od podatku (ważne dla osób o wyższych dochodach). Poza tym nie ma limitów, ograniczeń kwotowych.

2) Przystosowanie pojazdów mechanicznych do potrzeb wynikających z niepełnosprawności. Dotyczy to tzw. oprzyrządowania, a nie zakupu samochodu lub części do niego. Mieści się tu również zabezpieczenie progów samochodu przed zniszczeniem przez wózek, montaż bagażnika na wózek.

3) Zakup i naprawa inwalidzkiego sprzętu, urządzeń i narzędzi technicznych niezbędnych w rehabilitacji oraz ułatwiających wykonywanie czynności życiowych, stosownie do potrzeb wynikających z niepełnosprawności z wyjątkiem sprzętu gospodarstwa domowego. Są to: wszelkiego rodzaju przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze i sprzęt rehabilitacyjny, a więc wózki i części do nich, opony, także kule, protezy, obuwie ortopedyczne, aparaty słuchowe, okulary, laski, chodziki, rotor, materace i poduszki przeciwodleżynowe, chwytaki itp. oraz urządzenia ułatwiające komunikowanie się (np. telefony dla niewidomych, dla osób mających trudności z przemieszczaniem się). Trudno wymienić wszystkie rzeczy, które mogłyby znaleźć się na tej liście, zresztą nie ma takiej. Zasadą podstawową jest związek pomiędzy przedmiotem/ sprzętem, a określoną, konkretną niepełnosprawnością. Zakup tego samego przedmiotu w jednym przypadku będzie uzasadniony (np. telefax dla osób niesłyszących, dyktafon dla niewidomych), w innym może być zakwestionowany. Jeśli urządzenie nie ma związku z konkretnym schorzeniem, to urząd skarbowy może zakwestionować celowość tego odliczenia. Od 2004 r. wyraźnie wykluczono możliwość odliczania wydatków na zakup sprzętu gospodarstwa domowego.

4) **Zakup wydawnictw i materiałów szkoleniowych, stosownie do potrzeb wynikających z niepełnosprawności:** książki, broszury, kasety audio, wideo dotyczące np. metod usprawniania, prasa dla osób niepełnosprawnych.

5) **Odpłatność za pobyt na turnusie rehabilitacyjnym.**

6) Odpłatność za pobyt na leczeniu w zakładzie lecznictwa uzdrowiskowego, za pobyt w zakładzie rehabilitacji leczniczej, zakładach opiekuńczo-leczniczych i pielęgnacyjno- opiekuńczych oraz odpłatność za zabiegi rehabilitacyjne.

7)Opłacenie przewodników osób niewidomych I lub II grupy inwalidztwa oraz osób z niepełnosprawnością narządu ruchu zaliczonych do I grupy inwalidztwa, w kwocie nieprzekraczającej 2280 zł.

8) Utrzymanie przez osoby niewidome,o których mowa w punkcie 7, psa przewodnika, w kwocie nieprzekraczającej 2280 zł.

9)Opieka pielęgniarska w domu nad osobą niepełnosprawną w okresie przewlekłej choroby uniemożliwiającej poruszanie się oraz usługi opiekuńcze świadczone dla osób niepełnosprawnych zaliczonych do I grupy inwalidztwa.

10) Opłacenie tłumacza języka migowego.

11) Kolonie i obozy dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnej oraz dzieci osób niepełnosprawnych, które nie ukończyły 25 roku życia.

12) Leki- w wysokości stanowiącej nadwyżkę ponad kwotę 100 zł miesięcznie, jeżeli lekarz specjalistaw ierdzi, że osoba niepełnosprawna powinna stosować określone leki stale lub czasowo. Odliczyć można np. maści przeciwodleżynowe dla osób długotrwale unieruchomionych. Jeśli np. w lipcu, w związku z naszym schorzeniem/ niepełnosprawnością (ale nie np. grypą), wydaliśmy na leki 150 zł, to odliczamy 50 zł (150 zł – 100 zł). Jeśli w sierpniu wydaliśmy 80 zł, to nie odliczamy za ten miesiąc żadnej kwoty.

UWAGA : Musimy posiadać pisemne zaświadczenie lekarza **specjalisty** o konieczności stosowania konkretnych leków związanych z daną niepełnosprawnością . Ulga przysługuje **tylko** osobom niepełnosprawnym i nie mogą z niej korzystać, np. osoby starsze lub chore , jeśli nie mają orzeczenia o niepełnosprawności. Od 2004 r. znacznie obniżono kwotę- do 100 zł, powyżej której można odliczać wydatki na leki, co jest korzystne dla podatników.

13) odpłatny, konieczny przewóz na niezbędne zabiegi leczniczo-rehabilitacyjne:

- osoby niepełnosprawnej – karetką transportu sanitarnego,
- osoby niepełnosprawnej zaliczonej do I lub II grupy inwalidztwa oraz dzieci niepełnosprawnych do lat 16- również innymi środkami transportu.

14) Używanie samochodu osobowego, stanowiącego własność (współwłasność) osoby niepełnosprawnej zaliczonej do I lub II grupy inwalidztwa lub podatnika mającego na utrzymaniu osobę niepełnosprawną zaliczoną do I lub II grupy inwalidztwa albo dzieci niepełnosprawne do lat 16, dla potrzeb związanych z koniecznym przewozem na niezbędne zabiegi leczniczo- rehabilitacyjne, w kwocie nie przekraczającej 2280 zł.

UWAGA : Mimo, że nie wynika to jasno z przepisów, można spotkać się z żądaniem urzędu skarbowego przedstawienia dokumentów poświadczających korzystanie z zabiegów leczniczo rehabilitacyjnych.

15) Odpłatne przejazdy środkami transportu publicznego związane z pobytem:

a) na turnusie rehabilitacyjnym,

b) w zakładach, o których mowa w pkt. 6,

c) na koloniach i obozach dla dzieci i młodzieży, o których mowa w pkt.11.

W przypadku odpłatnych przejazdów transportem publicznym zachowajmy bilety !

Wymagane dokumenty

Aby odliczyć wymienione wyżej wydatki musimy posiadać rachunki. Na przykład w przypadku prac adaptacyjno-remontowych konieczne są faktury wystawiane przez płatnika VAT. Nie dotyczy to wydatków określonych w punktach: 7), 8) i 14). Tu przyjęto rozwiązanie bez rachunków. Nie oznacza to, iż obowiązuje zupełna dowolność, więc np. jeśli osoba niewidoma nie posiada psa (pkt.8) albo niepełnosprawny nie ma samochodu (pkt. 14), to oczywiście nie może odliczać tych kwot.

Wydatki na cele rehabilitacyjne można odliczyć, jeżeli nie były finansowane ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych (PFRON), zakładowego funduszu rehabilitacji, Narodowego Funduszu Zdrowia, zakładowego funduszu świadczeń socjalnych albo nie zwrócono ich podatnikowi w jakiejkolwiek innej formie. W przypadku, gdy wydatki były częściowo finansowane z tych źródeł, odlicza się różnicę pomiędzy poniesionymi wydatkami, a kwotą dofinansowania. Odliczamy więc tylko te wydatki, które sami pokryliśmy.

UWAGA: Przypominamy, że wydatki na cele rehabilitacyjne odliczamy od dochodu przed opodatkowaniem, a nie od kwoty podatku.

Kto może odliczać wydatki na cele rehabilitacyjne

W zależności od tego kto poniósł wydatki może to być:
- osoba niepełnosprawna, albo
- podatnik, na którego utrzymaniu jest osoba niepełnosprawna, jeżeli w roku podatkowym dochód osoby niepełnosprawnej nie przekroczył kwoty 9120 zł (w całym 2005 r.). Przepisy zaliczają do tych podatników: współmałżonka, dzieci własne, przysposobione oraz dzieci przyjęte na wychowanie, pasierbów, rodziców, rodziców współmałżonka, rodzeństwo, ojczyma, macochę, zięcia i synową.

Rachunki muszą być wystawione na osobę, która będzie odliczała ten wydatek.

Osoba, której dotyczy dany wydatek musi posiadać jeden z dokumentów:
- orzeczenie o zakwalifikowaniu do jednego z trzech stopni niepełnosprawności (wcześniej było to odpowiednio orzeczenie zaliczające do I, II albo III grupy inwalidztwa),
- decyzję przyznającą rentę z tytułu całkowitej lub częściowej niezdolności do pracy, rentę szkoleniową, albo rentę socjalną,
- orzeczenie o niepełnosprawności dziecka do 16 r. życia.

Jeśli w opracowaniu mowa jest o I lub II grupie inwalidztwa należy przez to rozumieć osoby posiadające orzeczenie:
- o znacznym stopniu niepełnosprawności lub o całkowitej niezdolności do pracy oraz niezdolności do samodzielnej egzystencji albo o zaliczeniu do I grupy inwalidztwa,
- o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności lub całkowitej niezdolności do pracy albo o zaliczeniu do II grupy inwalidztwa.

WALENTYNKI- HISTORIA

Co roku w lutym obchodzimy Walentynki. Zakochani podarowują sobie bukiety kwiatów, czekoladki i inne przysmaki, kartki z ciekawymi wierszami. Robimy to z powodu święta Walentego. Lecz czy zastanowiliśmy się kiedyś skąd ono się wzięło?

Legenda głosi, że św. Walenty był księdzem żyjącym w trzecim wieku w Rzymie. U panowania był wtedy cesarz Klaudiusz II, który doszedł do wniosku, że samotni wojownicy są lepsi w walce niż Ci, którzy posiadają kochanki. Zabronił on więc młodym mężczyznom szukać szczęścia w miłości, zamiast tego mieli oni zbudować silną armię. Przypuszczalnie Walenty przeciwstawił się władcy i potajemnie pozwalał młodym parom zawierać związek małżeński. Kiedy cesarz odkrył ten fakt skazał księdza na śmierć.

Inna legenda mówi nam, że Walenty był uwięzionym mężczyzną, który zakochał się w córce swojego strażnika. Przed śmiercią miał on jej wyznać miłość wysyłając jej pierwszą "walentynkę", na której podpisał się "Twoja walentynka", słowami które są używane po dziś dzień.

Prawdopodobnie nigdy nie dowiemy się pełnej prawdy skąd wzięło się Święto Walentynki, możemy tylko przypuszczać, że powyższe legendy są prawdziwe. Miłość jest okazywana w lutym już od wielu lat (przypuszczalnie od średniowiecza). Walentynki to drugie po Bożym Narodzeniu święto pod względem ilości wysyłanych kartek z życzeniami.

Inną postacią kojarzoną z walentynkami jest Kupidyn (z łacińskiego "pożądanie"). Wg rzymskiej mitologii był on synem Wenus, bogini miłości. Jego "odpowiednikiem" w mitologii greckiej był Eros, bóg miłości. Kupidyn często jest opisywany jako aniołek, który przemieszczał się między światem bogów a ludzi i zsyłał na ludzi miłość strzelając do nich z łuku.

Kilka refleksji na temat miłości

Gdybym mówił językami ludzi i aniołów – a miłości bym nie miał, stałbym się jak miedź brzęcząca albo cymbał brzmiący (św. Piotr Apostoł –Pierwszy List do Koryntian).

Wiele jest cierpienia na świecie. Cierpienie „materialne" to cierpienie wywołane głodem, brakiem domu czy wszelkiego rodzaju chorobami. Myślę jednak, że największym cierpieniem jest samotność, poczucie tego, że nikt nas nie kocha, po prostu brak kogokolwiek bliskiego – są to słowa Matki Teresy z Kalkuty, założycielki zgromadzenia Sióstr Miłości, która swoje życie poświęciła ubogim i chorym - noblistki i wkrótce zapewne świętej. Dla ludzi takich jak ona miłość to uczucie duchowe. My jesteśmy raczej przeciętni i nie pretendujemy do takich godności i zaszczytów. Myślimy i czujemy jak większość zwyczajnych ludzi.

Kochamy swoich bliskich – dzieci, rodziców, rodzeństwo. Dla nas miłość po prostu to jest to, co pojawia się między mężczyzną i kobietą lub chłopakiem i dziewczyną – tylko co te dzieciaki wiedzą o prawdziwej miłości. Naukowcy twierdzą, że to wyłącznie chemia: hormony i jakieś substancje, które wytwarzają nasze mózgi. Być może tak jest, ale ludzi to nie interesuje, bo ważny jest tylko ten cudowny stan, w którym się znajdujemy. Świat jest piękny, ludzie lepsi, wszystko jest takie proste i łatwe. No i te „motylki w brzuchu", gdy On lub Ona jest blisko. Trwa to (podobno) niezbyt długo, ale chcemy, żeby tak było zawsze. Dlatego czekamy, szukamy i bardzo nam źle gdy jej brak. Dotyczy to wszystkich: młodych i starszych, zdrowych i chorych, bogatych i biednych. Jest to prawda oczywista i dobrze by było, gdyby wszyscy byli tego świadomi. Miłość jest siłą twórczą. Dzięki niej powstaje nie tylko nowe życie, ale też większość tego co nas otacza, zarówno rzeczy materialne jak i niematerialne. Miłość bywa też siłą niszczącą, jednak o tym nie chcę dziś pamiętać, bo gdy niszczy wszystko wokół siebie, to już nie jest miłość. Czasami cierpimy, niestety zdarza się i tak, ale jest to wliczone w koszty.

Maria Jolanta Pieniążek

Kilka słów o SM

W drugiej połowie XIX w. zaczęto systematycznie badać, opisywać, w pewnym stopniu rozumieć i rozpoznawać różne choroby neurologiczne. Narodziny nowoczesnej neurologii miały miejsce w Paryżu, w wielkim szpitalu im. Salpetriere, gdzie leżało wielu pacjentów z chronicznymi zaburzeniami ruchu, którzy potrzebowali pomocy. W tym właśnie czasie SM rozpoznano, wyodrębniono z innych jednostek chorobowych i nadano mu nazwę.

Niektóre choroby były znane już w czasach starożytnych i mamy ich dokładne opisy, np. epilepsji, paraliżu. Jednak nigdzie nie znajdziemy opisu schorzenia, który odpowiadałby SM. Choroba prawdopodobnie istniała, lecz jej przebieg był tak różnorodny, że nie rozumiano, iż różne objawy mogą należeć do tej samej choroby.

W jednym z listów z XV w. znajduje się opis pewnej kobiety, cierpiącej prawdopodobnie na SM. Po pewnym czasie nastąpiło u niej pogorszenie funkcji ruchu, podobnie jak to ma miejsce w przypadku SM, o czym wiemy dzisiaj. Podobne informacje na temat symptomów występujących u pewnego mężczyzny, który prawdopodobnie miał SM, datują się na początek XIX w.

W wieku XIX coraz lepiej rozumiano, jak jest zbudowany system nerwowy i w jaki sposób funkcjonuje, co sprawiło, że coraz lepiej potrafiono wytłumaczyć różne objawy chorób.

Z „odkryciem" SM łączy się przede wszystkim nazwisko człowieka uważanego za ojca nowoczesnej neurologii – Jean-Marie Charkota. Podczas obdukcji zauważył występowanie małych stwardniałych blizn w mózgu i rdzeniu kręgowym, blizn nazwanych plakami. W latach sześćdziesiątych XIX w. doszedł do wniosku, że przyczyną takich stwardnień mogły być niektóre symptomy choroby, mające charakter nawrotów, a także pojawiające się między rzutami. Dzięki temu zidentyfikował chorobę, którą nazwał „sclerose en plaques disseminees", tzn. rozproszone twarde blizny. Wkrótce rozpowszechnił się termin *multiple sclerosis* (wiele twardych blizn).

Następcą Martina Charkota był jego uczeń, Józef Babiński (1857-1932)- syn emigranta polskiego, francuski neurolog, którego prace o odruchach ścięgnisto- okostnowych i porażeniu połowicznym miały istotne znaczenie

dla rozwoju neurologii. Był również odkrywcą jednego z najważniejszych objawów w neurologii, który opisał w 1896 r. i nazwał odruchem podeszwowym (po kilku latach odruch ten został nazwany odruchem Babińskiego).
Rozwój inżynierii biomedycznej oraz nowoczesne badania wieku XX pozwoliły zgłębić tajniki choroby ale niestety nie do końca.
W następnych artykułach ukaże się informacja m.in. o przyczynach SM, czynnikach wywołujących chorobę , leczeniu i metodach kinezyterapeutycznych.

Wybrał: Krzysztof Czubak

Podaruj 1 % chorym na SM

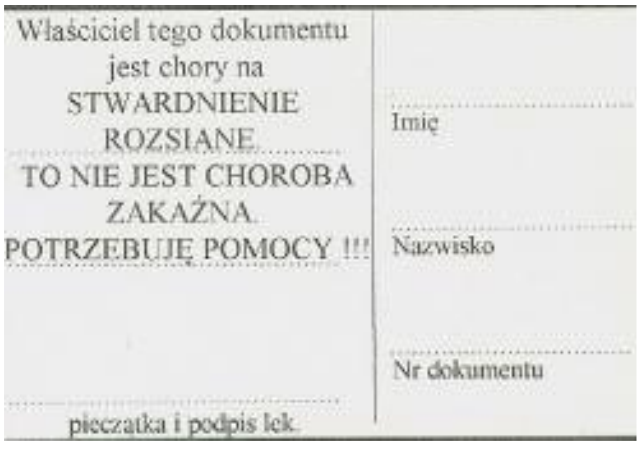
PTSR jest organizacją pożytku publicznego. Dzięki temu wszyscy, którzy chcą pomóc chorym na SM mogą **przekazać 1% należnego podatku** na konto:
PTSR, AL. Jerozolimskie 65/79
00-697 Warszawa
75 12 40 1060 1111 0000 0006 1652
z dopiskiem „ 1% dla PTSR w Ciechanowie". Wpłaty dokonane przez Państwa w całości przeznaczone będą **na rehabilitację chorych na SM.**

Mam pomysł

Chorzy na SM w Świnoujściu mają zawsze przy sobie taki dokument:

„ Jest on niezastąpiony kiedy nagle potrzebujemy pomocy"- mówi Teresa Niezgodzka, autorka pomysłu.

Chciałabym...

Chciałabym otulić się tobą
Zaprosić byś do mnie wszedł
Pokazał mi niebo
Poleciał ze mną wysoko do gwiazd
A spadając bym chciała
W twoje ramiona wpaść
Tak bardzo brakuje mi ciebie
Znów gdzieś zginęła mi twoja twarz

Poznanie

Chcę poznawać cię powoli
Tak po kawałku ciebie chcę brać
Byś na długo mi starczył
Byśmy umieli się cieszyć sobą przez wiele lat
Byś kochał mnie do końca nas

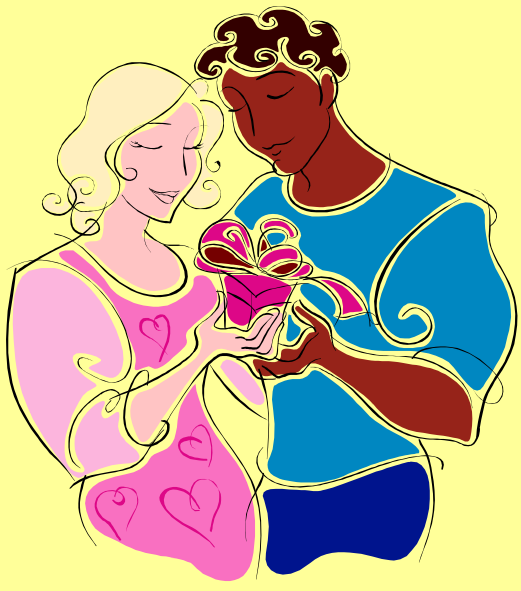
Pragnienie

Spragniona ciebie jestem mój ko-chanku
Napoju ust twych słodyczy
Twych spojrzeń i gestów
Dotyku dłoni twych
Spragnionam twego głosu
I czułych pocałunków
Spragnionam ciebie mój kochanku

Monika Kładko

Pożądanie

Pamiętasz- Miło!
Przyglądasz się
Obserwujesz, badasz
Ze mną chcesz być?
Nie! Rozkoszą we mnie
Odczuwać, chłonąć
Do snu w takt kołysać
Zmysłami odbierać mnie.
Smakować rosy mego ciała.
Zbyt mocno, za szybko
Zbyt silnie i za gorąco
Ruch jedności i jęk rozkoszy
Cichy krzyk i czuły pocałunek
Gorący uścisk splecionych ciał
Spokojnie, powoli, delikatnie
Łagodne dłonie
Mądre spojrzenie
To ty
Głębia dotyku i strach

Przyjaciel

Nie opowiadaj
Że jest Ci źle
Masz mamę
Tatę i mnie
Siostrę dwie siostrzenice
balkon i piwnicę
córkę która pracy szuka
kiedyś doczekasz się wnuka
rentę co na konto wpływa
no…
po opłatach szybko jej ubywa
przyjaciółek masz wiele
mnóstwo pieprzyków na ciele
za mną trochę kraju zwiedziłeś
byłeś dzielny nie marudziłeś
Kraków, Świnoujście Międzyzdroje
Zobacz i z Dąbka zdjęcie Twoje
Jesteś bogaty bo masz wspomnienia
Zapewne i jakieś marzenia
Więc nie marudź drogi przyjacielu
Takich szczęściarzy jest niewielu

Wspomnienie

Było upalne lato
Za mostem karczma
Gawędziliśmy długo
Przy kuflu piwa z pianą
Nawet nie zauważyliśmy
Ze za oknem zmieniła się pogoda
Wybiegliśmy z grymasem na twarzy
Ale szczęśliwi…
Bez obuwia śmiejąc się do łez
Biegliśmy nie omijając żadnej kałuży
Krople letniego deszczu
Grając swoje szemrzące akordy
Spływały po skąpo ubranych ciałach
Z karczmy słychać było
Skrzypka grającego walca…
Ja wzięłam go za biedaka
Lecz w orkiestrze wyglądał uroczo
Zamknęłam oczy i cichutko
Nuciłam…

Teresa Barbara Niezgodzka

Nowe podatki – na wesoło

Rozporządzenie Ministra Dobrego Humoru
z dnia 06.02.2006 *r.*
w sprawie ustalenia osób opodatkowanych oraz określenia stawek podatku

Art.1

W związku z ustanowieniem nowych przepisów w sprawie ściągania podatków i nakładanych kar, ustalam wykaz osób podlegających opodatkowaniu:

1.Panny cnotliwe- podatek od luksusu ..... 100,00 zł
2.Panny nie cnotliwe - podatek od użyteczności publicznej .... 150,00 zł
5.Mężatki - podatek obrotowy ..... 110,00 zł
6.Stare babcie - podatek od nieruchomości ..... 80,00 zł
7.Dziwki - podatek od ruchomości ..... 1800,00 zł
8.Żonaci z wdową i dzieckiem - podatek od spadków ..... 50,00 zł
9.Kobiety w okresie - podatek VAT ..... 80,00 zł
10.Nosiciele HIV - podatek od darowizn ..... 200,00 zł
11.Panny w mini- podatek od widowisk ..... 1000,00 zł
12.Spółkujący w krzakach - podatek leśny i gruntowy ..... 2500,00 zł
13.Spółkujący w samochodzie – podatek drogowy ..... 200,00 zł
14.Teściowe - podatek od nakładów zbędnych ..... 500,00 zł
15.Kobiety w ciąży - podatek od wartości dodanej .....800,00 zł
16.Małżeństwa - opłata za użytkowanie wieczyste ..... 700,00 zł

Art.2

W związku z koniecznością natychmiastowego i właściwego wprowadzenia w życie powyższych przepisów karze podlegają:

1.Wdowy - za zniszczenia mienia społecznego ..... 600,00 zł
2.Bezdzietne mężatki - za sabotaż ..... 900,00 zł
3.Panny z dzieckiem - za prowadzenie działalności bez zezwolenia .. ..400,00 zł
4.Kawalerowie - za kłusownictwo ..... 300,00 zł
5.Rozwodnicy i rozwódki - za dezercję ..... 200,00 zł
6.Mówiące, że to pierwszy raz - za składanie fałszywych zeznań ....180,00 zł
7.Cnotki powyżej 18-go roku życia - za nieterminowe świadczenia.... .....100,00 zł

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia

Pdpisał
Minister Dobrego Humoru

Rozstrzygnięcie konkursu na tytuł naszej gazetki

Komisja w składzie:

1. Jolanta Duda
2. Elżbieta Grzegorczyk
3. Bogumiła Kowalska
4. Grzegorz Nakonieczny
5. Teresa Niezgodzka
6. Aneta Wiśniewska

spośród przekazanych propozycji wybrała tytuł **„Komrówka”,** którego autorką jest **Janina Stoksik z Gliwic**. Gratulujemy Janeczko! Nagrodę wyślemy pocztą.

Ważne adresy

Polskie Towarzystwo Stwardnienia Rozsianego
Centrum Informacyjne SM: 00-697 Warszawa, Hotel Mariott,
Al. Jerozolimskie 65/79 www.ptsr.org.pl tel. 022 630-72-15
e-mail: a.bartuszek@ptsr.org.pl
Biuro RG PTSR 00-583 Warszawa ul. Bagatela 13/43 tel. 022 856-72-66
e-mail:biuro@ptsr.org.pl
Infolinia o SM: 0801-313-333

Krajowy Ośrodek Mieszkalno-Rehabilitacyjny dla Osób Chorych na SM w Dąbku 06-561 Stupsk tel. 023 653-13-31 www.dabek.of.pl
e-mail: komr_sm@ufik.idn.org.pl dabek@idn.org.pl

Mazowieckie Centrum Polityki Społecznej
02-002 Warszawa ul. Nowogrodzka 62a tel. 022 622-42-32 w.13
e-mail: mcps@mazovia.pl

Zespół redakcyjny: Krzysztof Czubak, Bogumiła Kowalska, Jolanta Marciniak
Przy współpracy: Monika Kładko, Teresa Niezgodzka, Maria Jolanta Pieniążek

Nasza Wigilia – 2005

Czas Świąt Bożego Narodzenia to czas miłości i radości. Uczucia te przepełniły również serca naszych mieszkańców . Jak nakazuje tradycja w Wigilię zasiedliśmy przy wspólnym stole do, którego zaprosiliśmy szczególnego gościa – Pana Aleksandra Soplińskiego-posła RP.

(na zdjęciu– drugi od lewej)

Dzieliliśmy się opłatkiem, śpiewaliśmy kolędy.

A prezenty znalezione pod choinką sprawiły wszystkim wiele radości.

